

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

I. Annotatio. Series ordinata Exercitiorum S. Ignatij & Veritatum, quas illa
continent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

orationibus, quas subjungam, quæcunque per-
teat: quibus licebit, placebitve, legent illas
quo distributa sunt, ordine. Ne verò illos
importunè gravarem, quibus tam proluxæ le-
ones minùs sunt commodæ, separavi has an-
orationes à reliquo Exercitiorum contextu,
aliquid nimirum ejusmodi, quod facile & sine
spiculo omitti possit.

I. ANNOTATIO.

Series ordinata Exercitiorum S. Ignatij
& Veritatum, quas illa continent.

*Legi debet vespere eius diei, quo preparatio
ad Exercitia, post veritates eorundem Exer-
citorum.*

Percurramus, si placet, omnes Exercitiorum
meditationes, & observemus, quàm aptè om-
nes, quas proposuimus, veritates compre-
hendant perquàm idoneâ serie.

Meditatio de Creatione hominis finem expli-
cat, ob quem factus est homo, tum id, ad quod
Creationis hujus titulo obligatur, demum &
medicia, ad obtinendum finem idonea. Atque ita
primam nobis veritatem persuadet, quæ hunc
modum habet: Creatus est à DEO homo, ut
creatus esset, & beatitudinem hanc suam mere-

R r s retur,

retur, faciendo tantisper Conditoris sui rebus ad
tatem, quam si rebellis nollet implere, sine con
Etus esset æternæ damnationi. inde co

Sequitur Meditatio de peccato Angelorum, et
Adami, & alieno quocunque; quæ nobis quorum sit
dem ob oculos ponit infelicitatem, cui obnoxium mei
xios se fecerunt, qui peccârunt; docet item quomodo ad h
nùm periturum, quisquis gravem noxam committit. Porro
miserit, nisi singulari Deo Misericordiâ ad se respiciat, cùm
miserum revocet. Et ecce primam ex animæ non eva
lata veritate consequentiam: Creatura Creatori inex
tori suo non obsequens æternæ damnationi traditur. C
rea fit: ergo quisquis peccat, peribit; nisi tamen, ut p
gnâ cum illo Deus misericordiâ dignetur, ut modo docet

A peccatis ita generatim veluti consideratis, ut J
ad sua jam delabitur pœnitens animus, & quæ pl
graviter DEUM offenderit, contemplatur. Mox
de ad Inferni Meditationem digressus, ab hoc
tur quodammodo in contemplatione horret, in
supplicii, quod Deus de peccato non condonat. Exi
sumit. Ex quibus ita secum ratiocinatur: Quis per
quis graviter DEUM offendit, peribit, nisi Deus indulg
cum indulgenter ad veniam revocet: Ergo si quis
felicitati ego me obnoxium feci planè faciem
danda.

Hinc per Mortis certò imminentis medi
tionem intelligit, limitatum esse tempus, quod ad
Dei

Deus ad salutis procuracionem concessit; ne-
que constare, quàm diuturnum id futurum sit.
unde concludit; in grandi salutis meæ periculo
Angeli; tempus, quo illi adhuc consulere inte-
nobis futurum sit, incertum est. Ergo quidquid in viri-
bus meis est, exerere debeo, ut securam faciam,
et item adhuc licet, salutem meam.

Porro ad Judicij Considerationem progres-
sum, cum intelligat, se perditionis periculum
ex ante non evasurum, nisi Judicem, qui post hanc virã
inexorabilis, conciliare sibi studeat, ita secũ
dam. Quidquid virium mearum est, facere de-
bit; ut periculum, in quod salutem meam pec-
gneturando conjeci, rursus evadam; Ergo jam necesse
est, ut Judicem mihi meum propitiem, dum
placationis certa adhuc est,

Mox illud Christi monitum de Pœnitentia
contemplatus, quod in Parabola de sterili ficu
dicit, intelligit, dignos à nobis pœnitentiæ fru-
ctus exigere, quos si proferre negligamus, certò
perituros, cum neque veniam Deus aliter
indulgere velit, nisi quam hoc pretio compare-
mus. Cum ergo videat aliter iratum Judi-
cem placari non posse, quàm pœnitentiam, &
viam vivendi rationem auspicando, sic ratio-
natur: placare debeo Judicem meum, dum id
tempus, quod dicitur, facere; Ergo jam nunc ordiri debeo, ut
ma-

maturè, quidquid perperam actum est, in
oris vitæ operibus corrigam.

Dum rationem inquirat, quam in
tione sua observare deinceps debeat
animus, Filius illi Prodigus ad Patrem
occurrit, tanquam Idea, secundum quam
ad DEUM reditum componat; ab hoc
dum seriæ pœnitentiæ formam addiscit,
animat: Jam nunc inchoare ejusmodi
vitam, quæ tot abundet virtutum
quot suffectura sunt extinguendis præter
tæ meæ maculis: Ergo ab hoc ipso
ad DEUM reverti debeo, animo prorsus
to, eique ita seriò atque integrè servire,
actè implcam, quidquid quoquo modo
exigit.

Jam factò semel vitæ perfectioris
aptè admodum meditatio de Regno Christi
monstrat, non esse perfectiorem vivendi
nem, quàm illa sit, quam Dominus &
ptor noster tenuit; proinde ita decrevit:
tum est DEO in perfectionis studio servire
go imitari debeo Redemptoris mei vitam,
quam Ideam virtutis absolutissimam.

Huic decreto rectè mysteriorum vitæ
sti consideratio supervenit, in qua intelligitur
templator animus, quàm assidua fuerit Benignus
Sub

...m est, ...
...in con
...beat per
...Patrem
...m quam
...ab hoc
...ddicit,
...modi op
...um dec
...preter
...oso mon
...ror sus
...rvire,
...modo à
...is prop
...o Chri
...vivent
...us & R
...cernit:
...o servit
...vitam
...am.
...m vitæ
...atellig
...erit Ben

...mi Domini in obedientia, humilitate, & pa-
...entia exercitatio, Ex quo ita concludit. Vita
...rea Redemptoris mei mores debet exprimere:
...go perfecta mihi obedientia, profundissima
...usque nihili abyssum humilitas, & paupertas,
...umnis quantumcunque acerbis obnoxia, cor-
...esse debet.

Sic ad meditationem de duobus vexillis
...gressus fit; ex qua discit, ut ad trium harum
...uratum supremam perfectionem enitatur,
...u non esse, ut decernat solum occasiones il-
...a virtutes exercendi, quæ ultro in manus in-
...olabunt, acceptare, sed necessarium insuper es-
...e, ut ejusmodi vivendi genus seligat, quod
...um hunc profectum promovere aptum sit,
...ale fuit, quod sibi Redemptor noster sectan-
...m constituit, cum relicta sanctissimâ Matre
...a, ad annuntiandum orbi Evangelium abiit;
...o potissimum tempore Evangelicæ Perfe-
...onis Vexillum explicare cepit. Unde ar-
...ur contemplans. In obedientiæ, humilita-
...a & patientiæ studio eam perfectionem sequi
...beo, quâ me Benignissimo Redemptori meo
...quam simillimum faciam: Ergo ut ejus me
...ab signa conferam, & vitæ eandem cum ipso ra-
...onem amplectar, necesse est.

Subjungitur huic conclusioni Consideratio
de

de tribus modis humilitatis, in qua docetur
 mus, ut fructuosè eam vivendi rationem
 plectatur; quæ ad perfectæ obedientiæ, hu-
 litatis atque paupertatis seu tolerantiz
 exercitium ducat, opus omnino esse, ut
 contemptum & annihilationem, perfectæ
 militatis beneficio animus deligat & con-
 ctatur. Quare sic secum ratiocinatur: de
 ro militare sub Vexillo Salvatoris mei,
 vitæ meæ rationes sanctissimis ejus
 conformando: Ergo passim in rebus
 bus mei contemptum querere, eumque
 affectu toties amplecti debeo, quoties sine
 næ gloriæ detrimento id licebit.

Ita constitutum excipiet meditatio de
 classibus, quâ docetur animus, eum, qui
 tem suam serîo, ut par est, diligit, om-
 eam creatis rebus præferre, & per consequens
 nullam sibi elabi occasionem sinere, quæ
 dem ad eandem procurandam videatur
 re. Sic igitur statuit: meimet annihilationem
 querere debeo in omnibus, & omnes illius
 casiones, quantum sine Divinæ gloriæ
 dictio licebit, solido cum affectu amplecti:
 nullam abire occasionem, ut patiar, necesse
 quæ ad hunc mei contemptum sine Divinæ
 riæ detrimento acceptandum, erit idonea.

Sic animatus ad solidam virtutis curam, me-
tari de acerbissima Redemptoris nostri Pas-
sione incipit, ex qua facilè intelligit, hanc suimet
humiliationem eò debere eniti, quò homini
est, nihil, quantumvis parvum videatur, ad
perfectum faciens omittendo. Quare sic judi-
cat: Nulla mihi occasio elabi debet, quæ ad
mei contemptum, sine Divinæ gloriæ detri-
mento exercendum apra est. Ergo totus mihi
necessè est, & omnium virtutum studi-
is nullâ, quæ ad perfectum serviat, omissâ,
quam potest fieri exactissimè consecretabor.

Excipit hoc decretum læta de resurrectione
meditatio, & lucrum explicat, atque ingens
emolumentum, quod humana mens, sibi-
integrè mortua, solet consequi; id quod
eo consistit, ut incipiat homo vivere in
Christo, & Christus in homine. Sic proinde
loquitur meditans. Si plenè mihi moriar,
penitus omissâ re, quæ ad supremam vir-
tutis perfectionem obtinendam conducit, JE-
sus vivet in me, & ego in JESU.

Atque ita hujus quidem vitæ sanctam quan-
tā cupidinem in se sentit exardescere. Post-
quam verò meditatio de Paradiso pleniùs illum
intruxit, vitā hominis, qui soli DEO vivit, cœ-
lestem esse; mirum est, quanto incendatur ei
ani-

anim^o desiderio, conficiendi penitus veterat, qu
 lud Adamum, & terrestres animi affectus. U
 de & sibi met acclamare cogitur: Moriamur hic
 ergo nobis; non vivamus jam nisi DEO
 conversatio nostra in cœlis esto!

Denique in meditatione de amore spiritum
 instruitur contemplans, animum sibi
 um, & soli DEO, atque adeò cœlesti qu
 vita viventem, & ex omnibus totius
 rebus virtutis instrumenta, & scalas ad
 sibi facere, ut cum illo quàm arctissimè & qu
 felicissimè se jungat. Unde gratulatur
 Beatitatem suam animus, & novos ad per
 dum in suimet perenni victoria spiritus
 suggerens exclamat: Eia moriamur, an
 que aliud cogitare jam libeat, quàm
 & JESUM; ita placidè in superna evolab
 Quidquid creatum est, ex amore prodit, &
 amorem reducit animos, qui penitus
 Creaturas cognoverunt. Sic uti terrenis
 Sic Divinis favoribus adiuti, ad hujus
 vitæ perfectionem, ad alterius autem Beat
 nem supremam, tanquam unicum finem
 strum, pertingemus.

Intelligis, nisi fallor, Bone Lector, qu
 turæ congrua sit hæc veritatum series, qu
 pienter ordinata, quàm singulæ solidè fundat

quàm peritè quævis in assignata sibi medi-
tatione demonstratur, ad quantam denique to-
tionem hic Exercitiorum contextus perfectionem
conducatur, opitulante Divino subsidio. Certè
in hac quidem vita, nemo eniti potest,
ut integrè sibi mortuus, nullis nisi gratiæ
acquietur, nullum nisi Divini honoris
desideret, & Cœleste bonum desideret, &
confortio, creaturarum, quæ totidem insen-
sibiles quasi pedicæ sunt, non solum detrimenti
sed etiam tanquam gradibus uti-
entibus, quibus mentem ad Deum & Divina erigat.
Felicem enim verò te, si profundè satis hæc o-
peratio penetras; feliciorè verò, & multis sanè
viam Deo obstrictum, si, quæ dixi, placere
experieris; longè tamen felicissimum, &
Bonitati commendatissimum, si exer-
cere etiam, quæ didicisti, non pigebit. Huc
aspice, & ut hoc desiderium quàm pluri-
mè instillet, ab eo precare, qui tam sanctam cu-
ram in mente tua dignatus est inflam-
mare.

II. ANNOTATIO.

Exercitiorum, & qua ratione in
quatuor hebdomades divisa sint.